

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana – Hiszpania) – postępowanie dotyczące VL

(Sprawa C-36/20 PPU) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Polityka azylowa i imigracyjna – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 6 – Dostęp do procedury – Wystąpienie z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej do organu właściwego do jego rejestracji na podstawie prawa krajowego – Wystąpienie z takim wnioskiem do innych organów, które mogą otrzymywać takie wnioski, lecz na podstawie prawa krajowego nie są właściwe do ich rejestracji – Pojęcie „innych organów” – Artykuł 26 – Zatrzymanie – Normy dotyczące przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową – Dyrektywa 2013/33/UE – Artykuł 8 – Zatrzymanie wnioskodawcy – Podstawy zatrzymania – Decyzja, mocą której wnioskodawca został zatrzymany z powodu braku miejsca zakwaterowania w ośrodku opieki humanitarnej]

(2020/C 279/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana

Strona w postępowaniu głównym

VL

przy udziale: Ministerio Fiscal

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej należy interpretować w ten sposób, że sędzia śledczy, prowadzący postępowanie w przedmiocie zatrzymania nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego w celu jego odesłania, zalicza się do „innych organów”, o których mowa w tym przepisie, które mogą otrzymywać wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, lecz nie są właściwe na mocy prawa krajowego do ich zarejestrowania.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 akapity drugi i trzeci dyrektywy 2013/32 należy interpretować w ten sposób, że sędzia śledczy jako „inny organ” w rozumieniu tego przepisu, po pierwsze, musi poinformować nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich o sposobach złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, a po drugie, w przypadku gdy obywatel wyrazi wolę wystąpienia z takim wnioskiem, powinien przekazać ów wniosek organowi właściwemu do zarejestrowania rzeczonego wniosku, aby obywatel ten mógł skorzystać ze świadczeń materialnych w ramach przyjmowania i opieki zdrowotnej przewidzianych w art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową.
- 3) Artykuł 26 dyrektywy 2013/32 i art. 8 dyrektywy 2013/33 należy interpretować w ten sposób, że nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego, który wyraził wolę ubiegania się o ochronę międzynarodową przed „innym organem” w rozumieniu art. 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2013/32, nie może zostać zatrzymany z powodów innych niż przewidziane w art. 8 ust. 3 dyrektywy 2013/33.

⁽¹⁾ Dz.U. 137 z 27.4.2020.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd (Bułgaria) w dniu 17 kwietnia 2019 r. – Komisija za protivodejstvie na korupcijata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imusztestwo / ZV, AX, „Medicinski centry po dermatologija i esteticzna medicina PRIMA DERM” OOD

(Sprawa C-319/19)

(2020/C 279/20)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd